

predsednik
Thomas S. Monson

Odrešenikov klic k služenju

Vsi, ki so študirali matematiko, vedo, kaj je skupni imenovalec. Sveti iz poslednjih dni imamo skupni imenovalec, ki nas povezuje. Ta skupni imenovalec je klic, ki ga prejme vsak od nas, zato da izpolni svoje naloge v Božjem kraljestvu tukaj na zemlji.

Ali kdaj godrnjate, ko prejmete poklic? Ali pa hvaležno sprejmete vsako priložnost, da služite bratom in sestram, vedoč, da bo nebeški Oče blagoslovil tiste, katere pokliče?

Upam, da se ne bomo oddaljili od pravega cilja naših dragocenih priložnosti za služenje. Ta cilj, ta večni cilj je tisti, o katerem govori Gospod in o katerem lahko beremo v Dragocenem biseru, kjer pravi, da je njegovo delo in njegova slava to, da bi se uresničila človekova nesmrtnost in večno življenje¹.

Da bi vselej pomnili, da plašč članstva v Cerkvi Jezusa Kristusa svetih iz poslednjih dni ni ogrinjalo udobja, temveč obleka odgovornosti. Poleg tega, da smo dolžni rešiti sebe, smo v Božje celestialno kraljestvo dolžni voditi tudi druge.

Če voljno hodimo po poti služenja Bogu, nikoli ne bomo v koži Shakespearovega kardinala Wolseyja. Ko mu je bila odvzeta moč, potem ko je vse življenje služil kralju, je žalostno objokoval:

*Ko bi bil Bogu služil pol tako
vneto kot kralju, me ne bi pustil
golega pred mojimi sovražniki.²*

Kakšno služenje pa narekujejo nebesa? Gospod zahteva srce in voljan um in pravi, da bodo voljni in poslušni jedli to, kar je v teh poslednjih dneh dobrega v sionski deželi³.

Ko pomislim na besede predsednika Johna Taylorja (1808 – 1887), obmolknem: »Če ne poveličate svojega poklica, boste pred Bogom odgovorni za tiste, ki bi jih rešili, če bi svojo dolžnost opravljali.«⁴

Jezusovo življenje je kakor žareča, močna dobrot, ko je deloval med ljudmi. »Jaz sem sredi med vami kakor tisti, ki streže,«⁵ je Jezus izjavil, ko je dajal moč udom hromege, vid očem slepega, sluh ušesom gluhega in življenje telesu mrtvega.

Učenik nas je s priliko o dobrem Samarijanu učil ljubiti bližnje tako kakor sebe.⁶ S svojim odgovorom bogatemu mlademu gospodarju nas je učil, naj se otresemo sebičnosti.⁷ Ko je nahranil pet tisoč ljudi, nas je učil, da moramo videti potrebe drugih.⁸ S Pridigo na gori pa nas je učil, naj najprej iščemo Božje kraljestvo.⁹

Vstali Gospod je v Novem svetu izjavil: »Veste, kar morate delati v moji cerkvi; kajti dela, katera ste mene videli delati, delajte tudi vi; kajti to, kar ste mene videli delati, delajte tudi vi.«¹⁰

Druge blagoslovljamo, ko služimo v senci »[Jezusa] iz Nazareta, ki je [...] hodil [...] iz kraja v kraj ter delal dobra dela«¹¹. Bog, blagoslovi nas, da bomo našli radost

v služenju Očetu v nebesih, ko služimo njegovim otrokom na zemlji.

OPOMBE

1. Gl. Moses 1:39.
2. William Shakespeare, *Kralj Henrik VIII*, 3. dejanje, 2. prizor, v. 456–458.
3. Gl. NaZ 64:34.
4. *Teachings of Presidents of the Church: John Taylor*, 2001, str. 164.
5. Lk 22:27.
6. Gl. Lk 10:30–37; gl. tudi Mt 22:39.
7. Gl. Mt 19:16–24; Mr 10:17–25; Lk 18:18–25.
8. Gl. Mt 14:15–21; Mr 6:31–44; Lk 9:10–17; Jn 6:5–13.
9. Gl. Mt 6:33.
10. 3 Ne 27:21.
11. Apd 10:38.

NAUK TEGA SPOROČILA

»[Gospod] ne bo dovolil, da bi nam spodletelo, če naredimo svoj del. Proslavil nas bo preko naših talentov in sposobnosti. [...] To je ena najprijetnejših izkušenj, ki jo lahko doživi človeško bitje.« (Ezra Taft Benson, *Teaching, No Greater Call*, 1999, str. 20) Premislite, da bi spregovorili o tem, kako ste vi ali nekdo, ki ga poznate, občutili, kako Gospod proslavlja njegove talente in sposobnosti. Družinske člane prosite, naj spregovorijo o kakšni svoji pozitivni izkušnji, ko so se odzvali »Odrešenikovemu klicu k služenju«.

MLADINA

Služenje v templju

Benjamin A.

Ko sem dopolnil sedemnajst let, sem začel resno pre-mišljevati o svoji prihodnosti in k nebeškemu Očetu sem molil, kako naj bi se pripravil, da bi lahko odšel na

misijon in da bi prejel Melkizedekovo duhovništvo. Čutil sem, da bi moral pogosteje v tempelj, ker je to Gospodova hiša in kraj, kjer bi lahko najbolj občutil bližino nebeškega Očeta.

Zato sem si zadal cilj, da bom na leto opravil tisoč krstov. Resnično sem občutil potrebo, da si zadam ta cilj; postil sem se, da bi izvedel, če je to tisto, kar bi moral narediti. Nebeški Oče mi je odgovoril in vsako soboto sem začel hoditi v mehiški Tempelj Tampico.

Potem ko sem opravil petsto krstov, sem si zadal cilj, da bom raziskoval rodoslovje svojih prednikov, kar sem tako rad delal, da nisem mogel spati, ker sem iskal imena. Našel sem petdeset imen in osem rodov rodoslovja svoje družine; pri vseh sem sodeloval pri tempeljskem delu.

Na koncu sem vsega skupaj opravil 1.300 krstov in zaključil seminar, prejel Melkizedekovo duhovništvo, sedaj pa služim kot redni misijonar, kar je bil eden mojih največjih življenjskih ciljev.

OTROCI

Nekaj lahko naredim za druge

Vsak od nas lahko kako pomaga. Predsednik Monson je učil, da bi morali imeti radi vse ljudi in se naučiti videti, kako jim lahko pomagamo.

Predlagam, da pri družinskem kosilu vsak družinski član spregovori o eni stvari, s katero je tisti dan nekomu služil. Vsak dan v dnevnik napišite svojo izkušnjo s služenjem.

vera, družina, pomoč

V stiskah preidimo k dejanjem

Gradivo preučite in se o njem ustrezno pogovorite s sestrami, ki jih obiskujete. Uporabite tista vprašanja, s katerimi boste sestre okrepili in zaradi katerih bo Društvo za pomoč postalo dejavni del vašega življenja.

Eden od namenov nas kot obiskujočih učiteljic je, da krepimo družine in domove. Poskrbeti bi morale, da bi sestre, ki jih obiskujemo, lahko rekle: »Če imam težave, vem, da bosta moji obiskujoči učiteljici pomagali, ne da bi ju prosila.« Zato da lahko služimo, imamo odgovornost, da se zavemo potreb sester, ki jih obiskujemo. Če bomo iskale navdih, bomo vedele, kako se odzvati na duhovne in posvetne potrebe vsake sestre, ki nam je dodeljena, zato da jo obiskujemo. Potem uporabimo svoj čas, spretnosti, talente, molitve v veri ter duhovno in čustveno podporo, zato da lahko sočutno služimo v času bolezni, smrti in drugih posebnih okoliščin.¹

Predsedstvo Društva za pomoč s pomočjo poročil obiskujočih učiteljic prepozna tiste, ki imajo posebne potrebe zaradi telesne ali čustvene bolezni, nujnih primerov, rojstev, smrti, invalidnosti, osamljenosti ali drugih izzivov. Predsednica Društva za pomoč o svojih ugotovitvah nato poroča škofu. Pod njegovim vodstvom

daje nadaljnja navodila glede pomoči.²

Kot obiskujoče učiteljice imamo lahko »velik razlog [...] za radost« zaradi »[blagoslova], ki se je razlil nad nas, da smo [postale] orodje v Božjih rokah, da je bilo izvršeno to veliko delo« (Al 26:1, 3).

Iz svetih spisov

Mt 22:37–40; Lk 10:29–37; Al 26:1–4; NaZ 82:18–19

Iz naše zgodovine

V prvih dneh Cerkve je bilo članstvo majhno in centralizirano. Člani so se lahko hitro odzvali, ko je nekdo potreboval pomoč. Naše članstvo danes šteje štirinajst milijonov, naši člani pa so povsod po svetu. Obiskujoče poučevanje je Gospodov načrt, ki naj bi poskrbel, da bi vsi njegovi otroci prejeli pomoč.

»Edini sistem, ki bi lahko nudil pomoč v vsej cerkvi takšne razsežnosti v tako raznolikem svetu, bi bili posamezni služabniki, ki so blizu ljudi v stiski,« je dejal predsednik Henry B. Eyring,

prvi svetovalec v Prvem predsedstvu.

»[...] Vsak škof in vsak predsednik veje se lahko zanese na predsednico Društva za pomoč,« je nadaljeval. »Ona ima obiskujoče učiteljice, ki vedo za preizkušnje in potrebe vsake sestre. Preko njih lahko pozna srca posameznikov in družin. Lahko poskrbi za njihove potrebe in škofu pomaga pri njegovi nalogi, da skrbi za posameznike in družine.«³

OPOMBE

1. Gl. *Handbook 2: Administering the Church*, 2010, 9.5.1; 9.6.2.
2. Gl. *Handbook 2*, 9.6.2.
3. Henry B. Eyring, *Daughters in My Kingdom: The History and Work of Relief Society*, 2011, str. 110.

Kaj naj naredim?

1. Ali uporabljam svoje darove in talente, da blagoslavljam druge?
2. Ali sestre, za katere skrbim, vedo, da sem jim pripravljena pomagati, ko potrebujejo pomoč?

Več o tem na reliefsociety.lds.org.